

[Elsebeth Kock-Petersen]

for befolkningen og for huset her, hvad forslaget går ud på; det er offentliggjort. Jeg synes, det er godt, at Det Radikale Venstres synspunkter netop bliver fremlagt i et beslutningsforslag med henblik på de videre forhandlinger, der skal være.

Forslaget indeholder nogle forbedringer af selve satserne, ja. Undervisningsministeren har jo gjort noget ud af det med hensyn til spørgsmålet om den økonomiske ansvarlighed med hensyn til de merudgifter, som forslaget vil medføre. Det skal jeg ikke gøre så meget ud af, ud over blot at udtrykke forundring på baggrund af den linje, som Det Radikale Venstre ellers har lagt, når vi taler om det økonomiske. Men det kunne jo være, at det hang sammen med – og det vil hr. Estrup måske sige lidt om – at der er tale om mål-sætning her, men ikke noget, der fluks skal føres ud i livet.

Men der er også et par andre områder, hvor jeg gerne vil udtrykke lidt forundring over de principper, der bliver lagt frem her, medmindre jeg da totalt har misforstået Det Radikale Venstres politik og grundholdninger.

Det Radikale Venstres politik og grundholdninger, for jeg har forstået – men det kan jo være forkert – at Det Radikale Venstre normalt ikke blot vil løse et problem ved at sige, at nu skal vi bruge nogle flere penge; man har normalt også nogle forslag, der kan være med til at ændre en adfærd, en struktur. Man har normalt ikke kun det kvantitative med, men også noget kvalitativt, for at sige det lidt kort.

Det undrer mig, at man tilsyneladende ikke har taget det med i et beslutningsforslag som det, man nu har lagt frem her. Der er egentlig ikke nogen konkrete forslag, som fremmer den adfærd, som man ønsker fra de studerendes side.

F.eks. ønsker man fra regeringens side at fremme det samme, som Det Radikale Venstre giver udtryk for, nemlig at folk skal færdiggøre deres studier på kortere tid. Her har man sagt fra regeringens side: så vil vi godt give en større økonomisk støtte i den sidste del af studiet, mens der ikke, så vidt jeg i alle tilfælde kan se, er noget i Det Radikale Venstres forslag, der giver noget konkret bud på, hvordan man vil ændre adfærden.

Så vidt jeg kan se, er der tale om – og det må også give anledning til forundring i for-

hold til det, der ellers er Det Radikale Venstres synspunkt – at man vil bruge pisk i stedet for gulerod. Der er videre tale om, at man under visse betingelser godt kan overskride den tid, der ellers er normeret til studiet. En af betingelserne er, at man uforskyldt kan være kommet i en situation, hvor man har brug for mere tid. Det Radikale Venstre plejer da i højere grad at hylde objektive kriterier som afgørende for offentlige ydelser og ikke noget så, hvad skal jeg sige, skønmæssigt og diffust som »uforskyldt«.

Derimod er forslaget om et klippekortssystem netop et forslag, der gør det muligt, for den enkelte selv at tilrettelægge studietiden, også under indtryk af, at man ønsker andre oplevelser, om jeg så må sige, i sit studiemæssige forløb end direkte det, der har med uddannelsen og studiet at gøre.

Det fører så til det næste, jeg godt vil bruge anledningen her til at præcisere, og det er, at vi i Venstre synes, det er godt, at man netop undervejs i sit studieforløb også kan få erfaringer fra arbejdspladser og erhvervsområder, som måske ikke har noget at gøre med ens uddannelse; netop i denne sammenhæng er klippekortssystemet så glimrende.

Selvfølgelig skal de studerende have en god og høj levestandard, men jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg egentlig synes, det ville være trist, hvis ens ungdomsår – måske endda kraftigt støttet af forældrene – i højere grad bliver bundet af jordisk gods og i mindre grad præget af oplevelser.

Jeg håber, at de videre forhandlinger vil vise, at Det Radikale Venstre også vil bidrage med noget nytænkning inden for feltet her til opnåelse af nogle af de mål, som jo er sammenfaldende med dem, regeringen har. Og jeg håber, der bliver tilrettelagt en politik, således at det bliver med udgangspunkt i de studerendes ønsker og interesser, at vi får planlagt tingene, og ikke kun ud fra en økonomisk betragtning, en ressourcemæssig betragtning og en systembetragtning. Det tror jeg ville gavne diskussionen, og jeg har ikke anden forventning, end at Det Radikale Venstre også vil bidrage med forslag til løsning af den slags problemer.

Rahbæk Møller (SF):

Vi kan i det væsentlige støtte det foreliggende forslag. Det er måske ikke i alle hense-